

[Bernhard Baunsgaard]

nu, og tror, at det klares med nedsættelsen af en kommission.

Justitsministeren henviste til, at ægteskabskommissionen havde behandlet problemet. Ja, i Danmark fik vi nedsat en ægteskabskommission i 1959. 10 år senere skønnede man, at det var nødvendigt med en fornyelse, og så fik vi en ny ægteskabskommission, der skulle behandle ægteskabets retsvirkninger og mange andre ting i forbindelse med samliv mennesker imellem, også mellem homoseksuelle. Den sad fra 1969 til 1983, og alligevel vil man ikke handle. Med andre ord: først 10 år og derefter 14 år, 24 år i alt har ikke været nok til at nå til ende med dette.

Svenskerne har nedsat en kommission, og justitsministeren gjorde ganske rigtigt opmærksom på, at den har siddet siden 1977. Jeg må måske minde om noget, som vi undertiden henviser til herinde, når vi ønsker, at der skal ske noget. Det er, hvad »den onde maler« skrev på væggen til denne sal: »Da fanden ville, at intet skulle ske, han satte i verden ind den første komité.« Jeg er meget ked af, at man ikke kan blive enig om, at det, der kan medføre en virkelig holdningsændring, er, at vi i den lovgivende forsamling tager os sammen til at sige: disse mennesker bør have samme rettigheder som alle andre i dette land.

Den konservative ordfører kom med det helt rigtige, for hun sagde, at det formentlig bliver et langvarigt kommissionsarbejde. Ja desværre, jeg tror også, at det bliver et langvarigt kommissionsarbejde. Der er jo nok nogle af os, der aldrig oplever at få lov til at stemme for at anerkende retsforholdet for homoseksuelle, fordi man ikke når at blive færdig med kommissionen herinde.

Den konservative ordfører bemærkede, at det var mærkeligt, at vi var tilhængere af registrering på dette område. Det er jo en frivillig registrering, der medfører fordele for dem, der lader sig registrere. Det har jeg ikke været imod. Jeg er modstander af registrering, der kan bruges til at overfalde rettigheder hos mennesker med. Jeg synes, det var en sammenblanding af tingene.

Vi vil støtte det andet forslag. Jeg mener ikke, at SFs ordfører, fru Ebba Strange, havde ret, når hun sagde, at diskussionen ville blive afsporet. Vi har, som vi har haft lejlighed til så mange gange i de senere år, også i

diskussioner med fru Ebba Strange på offentlige møder, fastslået, at vi synes, at så snart der var en chance, burde vi i folkettinget gennemføre ændringer til fordel for anerkendelse af dette mindretal.

Jeg havde håbet på, at tiden var inde nu, men må konstatere, at man igen både fra socialdemokratiet og fra SFs side ikke ønsker at handle, men sætter det hen i en kommission, der måske sidder 4 år, måske 10 år eller måske 24 år, inden man kan gå videre. Jeg får jo nok ikke lejlighed til at stemme for resultatet af det, hvad jeg meget stærkt beklager. Jeg ville godt være med til også på dette område at gøre det danske samfund blot en lille smule mere menneskeligt for alle slags mennesker, herunder dette mindretal.

Må jeg rette en enkelt fejl hos CDs ordfører. To søstre kan naturligvis få gavn af det registrerede partnerskab, hvad enten de er homoseksuelle eller ej. Vi har blot gjort opmærksom på, at det især er homoseksuelle, der vil få gavn af det. Men to søstre, der i øvrigt ikke er homoseksuelle – eller 2 brødre – kan også få gavn af det.

Med hensyn til VS' bemærkninger har jeg egentlig ikke meget at sige. Jeg kan vel som sædvanlig trække VS' indstilling sammen på denne måde: alle fordele og ingen pligter, og så kan det gå med samfundet, som det nu engang bedst kan. Det er vel VS' indstilling. Jeg synes, at det er meget smukt i overensstemmelse med den, man må vel nærmest sige anarkistiske holdning, VS har.

Jeg kan vist ikke sige mere. Vi støtter forslag nr. B 103, da vi jo er medforslagsstillere til det. Når vi ikke kan nå længere, når et flertal ikke tør eller ikke har mod og mands hjerte til at gå videre, så lad os da nøjes med den kommission. Lad os håbe på, at den ikke bliver mere langvarig end den sidste, meget hurtigt arbejdende kommission, vi havde. Det var den om indvandrerloven. Den var 6 år om det. Lad os så håbe, at denne i hvert fald ikke er længere om det.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 103 om nedsættelse af en kommission til belysning af homoseksuelles situation i samfundet, fru Inge Fischer Møller, har ordet.